

cari în acele țeri suntu foarte mari, se cam teme leulu; de aceea, ómenii de prin locurile acele, când întilnescu în calea loru vr'unu leu, au cu ei câte unu brâu séu altu ce-va, pe care tirindu-lu și mișcându-lu în urma loru pe pământu, leulu crede că e vr'unu șerpe și începe a fugi; ér' omulu, scapă. Când nu este strimtoratu de fóme și infurietu, leulu nu face nimenui nimică; ci trece cu mândrie pe lângă omu ori animalu. Leulu mâncându o dată, îi ajunge pe douë séu trei zile. Când ómenii voru a-lu prinde, facu în pământu o grópă, punu spini deasupra ei, ca să nu se cunóscă; și trecându leulu pe acolo, cade într'ênsa. Atunci elu vedându-se prinsu în capcană, de spaimă, devine foarte fricosu; în câtu ómenii potu să facă cu dânsulu, ori-ce-aru voi. Leulu are simțire de recunoscintă și suntu multe esemple despre acésta. Când leulu e ténëru, póte fi învățatu foarte lesne la ori-ce. In vechime, ómenii, cu lei învățați, mergeau la bătélui.

32. Muma și Leulu.

O dată, unu leu grozavu, scăpase din cușca unei menagerii; și alergându pe uliță, scotea răcnite spăimântátóre. Fie-care omu ținându-lu, fugia înspăimântatu și s'ascundea în vr'o casă. O femeia seracă și slabă, care mergea cu copilașulu séu pe braçe, se silia din tóte puterile, ca să ajungă pënë la o ușă, ce i se deschisăse; însă în iuțala ei, făcú unu pasu greșitu și scăpá copilulu din braçe. O Dumneđeule! ce să facă ea acum! Leulu se apropiea totu mai multu de ea; alte mame de pe fereste strigau la dânsa, să se grăbescă; ea voesce să apuce copilulu; căci mai bucurósă era să móră, din preună cu elu, de câtu să-lu vedă ruptu în sute de bucăți.

Dar' ea nu apucase a pune mâna pe copilu, și éca! . . . éca leulu ajunge lângă dânsa și apucă copilulu în gură. Acum sermana mumă, vede că nu mai e scăpare; și nesçiindu dar' ce se mai facă, cade în genunchi la piciórele leului, își împreună mânele și cu șiróe de lacrimi, strigă desperată: O Leule! Leule! dăruesce vięta fiului meu! . . . Și puternica sa vóce, avú atunci atâtu de grosnicu sunetu, în câtu birui sêlbătácia infricoșatei fiare. Leulu lăsá copilulu din gură, fără să-i facă vr'unu réu, și se depártá liniscitu. Ér' ómenii, cari cu gróză priviseră de pe fereste pe biata mumă și pe leu, ținiseră: Leulu este mai milósu, de câtu unu omu réu. Ce ar fi făcutu óre unu ucigașu, fiindu în locul leului?— S'a întâmplatu de multe ori ómeni mai réi, de câtu acéstă fiară